

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 09.03.2015 roku powód D. B. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. kwoty 1600 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 02.09.2012 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, podniósł, że w dniu 28.07.2012 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego zniszczeniu uległ jego samochód. Wyjaśnił, że sprawca zdarzenia posiadał polisę od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Podał, że zostało mu wypłacone odszkodowanie, jednak nie w pełnej wysokości i spór dotyczy wysokości należnego mu odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew (k. 42) pozwany uznał powództwo w całości, tj. co do kwoty 1600 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02.09.2012 roku do dnia zapłaty oraz koszty postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28.07.2012 roku doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do D. B. samochód osobowy marki A. o nr rej. (...). Sprawca przedmiotowej szkody ubezpieczony był w chwili zdarzenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń.

W dniu 01.08.2012 roku powód zgłosił szkodę w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Pozwany potwierdził przyjęcie zgłoszenia szkody i następnie w dniu 01.08.2012 roku wykonał oględziny uszkodzonego pojazdu, na podstawie których sporządzono protokół szkody oraz kosztorys nr (...).

W oparciu o powyższy kosztorys pozwany wydał decyzję o przyznaniu odszkodowania w wysokości 1333,33 zł. Następnie powód zwrócił się o weryfikację kosztorysu przez rzeczoznawcę samochodowego, który dokonał w dniu 03.08.2012 roku wykonał kosztorys naprawy samochodu. Zgodnie z kosztorysem koszt naprawy wyniósł 6128,60 zł brutto.

W sprawie tut. Sądu o sygn. akt I C 345/14 pozwany uznał roszczenie powoda tytułem odszkodowania w kwocie 1600 zł, w tym 1169,50 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu i 430,50 zł tytułem kosztów sporządzenia prywatnej opinii samochodowej.

W dniu 27.06.2015 roku pozwany uznał roszczenie objęte niniejszym pozwem.

Niesporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w świetle uznania powództwa przez pozwanego.

Na wstępie wymaga podkreślić, że na mocy art. 213 § 2 k.p.c., Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Wskutek uznania przewodniczący zamyka rozprawę (art. 224 § 1 kpc) i wydaje tzw. wyrok z uznania, uwzględniający powództwo w zakresie objętym uznaniem i zaopatruje go z urzędu rygorem natychmiastowej wykonalności (art. 333 § 1 pkt 2 kpc), co też uczyniono w niniejszej sprawie.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowią przepisy art. 822 k.c. i art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r. Nr 124, poz. 1152 ze zm.).

Zgodnie z dyspozycją art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia (§1). Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (§4). Stosownie natomiast do treści art. 34 ust 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Stan faktyczny w rozpoznawanej sprawie Sąd ustalił na podstawie korespondujących ze sobą dowodów z przedstawionych przez strony dokumentów, których autentyczność i wiarygodność nie były kwestionowane przez żadną ze stron, skoro powództwo zostało uznane.

W niniejszej sprawie niespornym pozostawało, że pozwane towarzystwo ubezpieczeń zawarło z posiadaczem pojazdu będącego sprawcą szkody umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Niespornym pozostawało także to, że umowa powyższa obowiązywała w dniu zajścia kolizji samochodu powoda z ww. samochodem. W rozpoznawanej sprawie nie stanowiło sporu, że skutek kolizji z dnia 27.08.2012 roku powód doznał uszczerbku majątkowego, związanego z koniecznością poniesienia wydatków na usunięcie uszkodzeń w tym pojeździe. Niespornymi pozostawały także okoliczności kolizji, jak również odpowiedzialność deliktowa sprawcy szkody za jej wywołanie (na podstawie art. 436 § 2 k.c.), co kreowało odpowiedzialność ubezpieczyciela za szkodę wyrządzoną powodowi w związku z ruchem tego pojazdu (na zasadzie winy), której pozwany także nie kwestionował w sprawie. Dalej niesporna była wysokość szkody powstałej w wyniku kolizji.

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania uznania powództwa. W konsekwencji powyższego należało orzec jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., bowiem powód wygrał spór w całości. Na poniesione przez powoda koszty wynoszące w sumie 697 zł składały się: uiszczona tytułem opłaty od pozwu kwota 80 zł, kwota 600 zł uiszczona tytułem wynagrodzenia adwokata prawnego [w wysokości określonej na podstawie § 6 pkt 3 w zw. z §4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163 poz. 1348 ze zm.)], kwota 17 zł uiszczona tytułem opłaty skarbowej od udzielonego radcy prawnemu pełnomocnictwa.

W punkcie III wyroku nadano wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności na mocy art. 333 § 1 pkt 2 kpc.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...), SSR Julia Ratajska